„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na **„Dodatek tygodniowy“** osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 176. Sobota 1. Sierpnia 1868. **Rok wydania 58.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 1. sierpnia. „Staatsanzeiger“ potwierdza, że ogłoszenie noty Usedoma do Lamarmory nie było przez rząd ani autoryzowane, ani przyzwolone, dopiero w 10 dni poźniej nota była znana w Berlinie. Text tej noty nie może więc służyć za słuszną podstawę do wnioskowania o zamiarach rządu.

Londyn, 1. sierpnia. Na wiadomą interpelacyę Otwaya odpowiedział Stanley w izbie niższej, że według otrzymanych doniesień pogłoska o projekcie przymierza francusko-belgijsko-holenderskiego jest bezzasadna. W mowie tronowej przy zamknięciu parlamentu powiedziano, że nie ma obawy, aby wojna wybuchła i że Anglia zawsze popierać będzie utrzymanie pokoju. Koniec mowy zapowiada rozwiązanie parlamentu w najbliższym czasie.

Część urzędowa.

Na przedstawienie rady gminej miasta Kęt, rada szkolna krajowa nadała posadę przy szkole głównej w Kętach opróżnioną z płacą roczną 210 złr. w. a. dotychczasowemu zastępcy tejże posady panu Romanowi Dworzańskiemu.

Z rady szkolnej krajowej.
We Lwowie dnia 27. lipca 1868.

Rada szkolna krajowa nadała posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole trywialnej w Załężu, z którą połączona jest służba organisty, kandydatowi stanu nauezycielskiego Ferdynandowi Kowalskiemu w Jodłowy.

Z Rady szkolnej krajowej.
We Lwowie dnia 26. lipca 1868.

Dnia 30. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt XLIV. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 108. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 16. lipca 1868 względem wykonania ustawy z d. 1. lipca 1868 Nr. 84 D. u. p.) o emisyi nowej srebrnej monety zdawkowej.

Nr. 109. Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa i skarbu z d. 19. lipca 1868 względem dyet na podróże urzędników przy władzach górniczych pierwszej instancyi tudzież dyet rzeczoznawców powoływanych do komisyi przez władze górnicze.

Nr. 110. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 22. lipca 1868 względem wejścia w życie traktatu między Austryą a Bawaryą co do przyłączenia gminy tyrolskiej Jungholz do systemu bawarskiego ceł i podatków pośrednich.

Część nieurzędowa.

„Wiener Abendpost“ pisze: „Brak politycznego materyału stwarza szczególniejsze pomysły, a gdyby za nie rozpisano nagrodę, toby musiała być jednogłośnie przyznana „Nordowi.“ Dzielny ten organ zrobił bowiem odkrycie, że bułgarskie bandy i wszystko, co ostatniemi czasy pisano o symptomach ruchów rewolucyjnych nad dolnym Dunajem, nie jest niczem innem jak tylko wynalazkiem gabinetu austryackiego „który od dawna umiał w szczególniejszy sposób grać na tej gitarze.“ Nie będzie od nas pewnie wymagał tego, żebyśmy zasadnie zbijali, ten szczególny pomysł „Norda“, któryby można wytłumaczyć chyba tylko kanikułą teraźniejszą. Żeby Austrya bawiła się ogniem właśnie tam gdzie wie, że koło jej domu nagromadzony jest największy materyał palny, jest insynuacyą tak niedorzeczną a przy tem tak bezczelną, żeby ją można nazwać wprost obrazą czytelnika, w którego usiłuje się wmówić takie kłamstwa. Jeżeli się już kłamie, to należałoby to robić dowcipnie, gdyż inaczej naraża się na śmieszność. Przeszkadzać w tem „Nordowi“ nie należy oczywiście do nas.“

Podług doniesienia „Bohemii“ zdaje się, że dotąd jeszcze nie postanowiono nic stanowczego co do tego czy czescy deputowani wezmą udział w przyszłej sesyi sejmowej, czy nie. Przynajmniej jedno napomknienie „Nar. Now.“ w tych dniach pozwoliła się domyślać, że czescy deputowani nie są jeszcze zdecydowani. Tymczasem ta okoliczność, że „Nar Now.“ nie występują z stanowczemi powodami za obesłaniem sejmu czeskiego, naprowadza na domysł, że młoda czechia ustąpi co do tego punktu i że utrzyma się stara Czechia przy swojem zdaniu, aby posłowie czescy w sejmie nie zasiadali. Utrzymują niektórzy, że przybędą wprawdzie do Pragi i wejdą do sejmu, ale tylko po to, aby założywszy protest, sejm opuścić. Gdyby to nastąpiło, to nie bez interesu dowiemy się o powodach, które Czechów skłaniają do niebrania w obradach sejmowych udziału. Nie mogą to być legalne powody. Jeżeli bowiem czescy deputowani odmawiają legalny charakter teraźniejszemu sejmowi, to nie powinni byli z góry doń wstępować, i powinni byli zaraz w przeszłym roku wytoczyć przeciwko niemu zarzut nie legalności, a panowie Rieger i Sladkowski nie powinni byli przyjmować mandatów na członków wydziału krajowego. Już ta jedna okoliczność przekonywa, że ani młodzi ani starzy Czesi nie wytoczą zarzutów przeciwko legalności sejmu.

Do „Kreuzztg.“ pisze jej zazwyczaj dobrze poinformowany korespondent rzymski: Notę br. Beusta z odpowiedzią na alokucyę papieską wręczył reprezentant austryackiego rządu br. Ottenfels kardynałowi sekretarzowi państwa, na co Antonelli wydał proste poświadczenie odebrania jej. Polecił zaś nuncyuszowi papieskiemu w Wiedniu, żeby żądał od rządu austryackiego zadosyć uczynienia, za znieważenie godeł papieskich i papieskiej chorągwi w czasie rozruchów w Tryeście. Zajścia w Tryeście wywołały oburzenie w Watykanie i usposobiły rząd papieski najgorzej dla Austryi. Gdyby w Wiedniu odmówiono żądanego zadosyć uczynienia, to mogłoby przyjść do zerwania dyplomatycznych stosunków z Austryą.

„Ind. Belge“ ogłasza notę br. Beusta z odpowiedzią na alokucyę papieską. Zgadza się ona najzupełniej z textem ogłoszonym niegdyś przez dzienniki wiedeńskie.

Ukazem świeżo wydanym rozpisany zostaje w Królestwie Polskiem pobór do wojska, który ma trwać od 12. października do 14. listopada r. b., w liczbie po czterech ludzi z tysiąca dusz męskich, jak bywa w Rosyi, a oprócz tego po półtora człowieka z tysiąca dusz męzkich, jakoby na rachunek zaległości zaciągowej. Już w trzech latach poprzednich wybierano ten dodatkowy pobór. Zważywszy, że Królestwo Polskie liczy około 5 milionów mieszkańców, a biorąc w przypuszczeniu po połowie na każdą płeć, jednoroczny pobór wynosiłby 13.750, gdy natomiast, jeśliby tylko po 4 ludzi wybierano jak w Rosyi, uczyniłby 10.000. W rzeczywistości liczba ta jest nieco mniejszą, gdyż ludność męzka Królestwa nie dochodzi cyfry ludności żeńskiej, a to z powodu poborów wojskowych, wychodźtwa i wywożenia na Sybir. Dodatkowy pobór po $1\frac{1}{2}$ człowieka może być zastąpiony opłatą pieniężną po 400 rubli za każdego rekruta. Gdyby przeto chcieć wykupić owych 3750 ludzi na rachunek zaległości wybieranych, wypadłoby wnieść do skarbu 1,400.000 rubli za jeden rok. Oprócz tego każdy wykupić się może od wojska za opłatą 1000 rubli. Ukaz obejmuje różne inne uwolnienia od służby, jako to: urząd, stopień akademicki, czasowo zaś uczęszczanie do wyższych zakładów naukowych, wyświęcenie kapłańskie itd. Dla uskutecznienia poboru, powiaty stanowią okręgi spisowe, większe zaś miasta wyłączają się jako oddzielne okręgi. Ludność starozakonna zalicza się do okręgów ziemskich imiejskich, lecz oddzielnie od chrześcian bywa liczoną i do poboru obowiązaną. Pobór trwa od 20 do 24 lat skończonych. Zastępstwo zostaje zniesionem. Już w ciągu ostatnich tygodni odbywały się spisy ludności poborowej.

Z Berny donoszą: Przy obradach nad sprawozdaniem rady związkowej w radzie narodowej w d. 20. lipca zganiła komisya wydatek 2000 złr. na reprezentacyę Szwajcaryi przy uroczystości koronacyjnej w Peszcie. „Bund“ pisze, że wywiązała się nad tem długa i dosyć drażliwa debata. Radca związkowy Dubs oświadczył, że reprezentant Szwajcaryi był z całą formalnością zaproszony. Węgry przywiązywały do uroczystości koronacyjnej wielką wagę i było to oznaką sympatyi dla węgierskiego narodu, którego dążenie do wolności Szwajcarya z współczuciem widzi, że reprezentant Szwajcaryi przybył na tę uroczystość.

Dzienniki angielskie zbliżone do rządu zajmują się więcej może niż warto, projektem związku cłowego pomiędzy Francyą, Belgią a Holandyą. „Morning Herald“ z d. 27. lipca uważa, że pogłoski o odnośnych rokowaniach pomiędzy Francyą, Belgią i Holandyą i zostały stanowczo zaprzeczone ze strony Francyi. Prawdopodobną jest rzeczą, że takie rokowania mogą się toczyć, ale nieprawdopodobnem jest, żeby Belgia i Holandya mogły przyjąć na się jakiegokolwiek zobowiązania. Przymierze pomiędzy temi państwami byłoby utratą niepodległości, którą Europa Belgii i Holandyi gwarantowała.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego zapowiedział Pelletan, że będzie interpelował rząd względem mniemanego zniesienia powtórnych i zaprowadzenia względnej większości głosów rozstrzygającej w pierwszych wyborach. Minister państwa Rouher oświadczył, że wszystkie pogłoski o tem są zmyślone i że rząd nie ma zamiaru zaprowadzenia jakichkolwiek zmian w ustawie wyborczej.

„Patrie“ donosi, że francuska pożyczka państwa ma być emitowana w pierwszej połowie sierpnia. Komisya proponowała nową poprawkę, która zniża kwotę proponowaną przez rząd z 440 milionów na 429, a nie jak początkowo chciała komisya na 411 milionów. Rząd zgadza się z tą zmianą.

Po zamknięciu sesyi francuskiego ciała prawodawczego ma p. Rouher jak słychać wyjechać do Karlsbadu, p. Baroche do Aix w Sabaudyi a p. Pinard do Plombières, podczas kiedy marszałek Niel podług najnowszych rozporządzeń uda się do południowej Francyi. Przedtem mają sie ministrowie zebrać na wielkim bankiecie w Palais Royal, urządzonym na wzór bankietu w Greenvich.

„France“ zamieszcza artykuł o nocie hr. Usedom i utrzymuje, że Włochy nie bez słuszności użalają się na zachowanie Prus. Chodzi tu o wyrządzenie sprawiedliwości. Włosi mieli do wykonania trudniejszą część zadania, a chociaż nie odnieśli zwycięstwa, to jednakże wywarli właściwy skutek. Proponowany przez Prusy plan przeistoczyłby był Włochy ze sprzymierzeńców w narzędzie Prus. Włochy spełniły wszystko, czego od nich żądać mogły Prusy na mocy włożonych na nie i przyjętych zobowiązań.

Do „Köln. Ztg.“ piszą z Londynu, że jenerał Prim do dn. 25. lipca nie był wyjechał ze stolicy Anglii a teraz nie może się znajdować w Lizbonie. Był on wprawdzie przygotowanym do podróży, ale doniesienia o przedwczesnem odkryciu powstania, wpłynęły prawdopodobnie na zmianę tego postanowienia.

Zresztą wiadomości, jakie nadchodzą do Londynu z **Hiszpanii**, nie wróżą bynajmniej pomyślnie o przyszłości Królowej Izabeli i jej dynastyi. Propaganda rewolucyjna wyjąwszy Nawarrę i prowincye biskajskie miała zrobić znaczne postępy w całym kraju i rozszerza z dobrym skutkiem swój zakres działania z wielkich miast po prowincyi. W Anglii pomimo urzędowych zaprzeczeń Francyi uważają za rzecz bardzo prawdopodobną, że Królowa Izabela ma bardzo gorliwego sprzymierzeńca w policyi francuskiej. Jak długo Napoleonowi III. pozostaje wybór tylko pomiędzy Burbonami i Orleanami, tak długo będzie zawsze popierał tych pierwszych, jakkolwiek nie jest ich bezwarunkowym przyjacielem. Przy tem mówią już od dawna o konwencyi francusko-hiszpańskiej, mocą której miała się Hiszpania zobowiązać do obsadzenia Rzymu w razie wojny Francyi z Prusami. Tym sposobem byłaby Francya wolną od utrzymywania korpusu w państwie rzymskiem, a Włochy w razie gdyby chciały stanąć po stronie Prus przeciwko Francyi, byłyby związane Hiszpanią.

O przytłumionem powstaniu bułgarskiem donoszą co następuje w liście z Bukaresztu, datowanym d. 22. lipca: Członkowie komitetu rewolucyjnego bułgarskiego otrzymali rozporządzenie, aby byli w pogotowiu do napadu na Bułgaryę. Co do organizacyi tego komitetu to podobną ona jest bardzo do francuskich Marianów. Broń, amunicya, uniformy i medale za zasługi oczekują już od dawna w składach bułgarskiego centralnego komimitetu w Bukareszcie na zwołanie członków rewolucyjnych, a najnowsze objawy nie pozostawiają żadnej wątpliwości, że Rosya wspiera ten komitet różnemi sposoby, a szczególnie bronią i pieniędzmi. Również pewną jest rzeczą, że rząd rumuński porozumiał się tak z Rosyą jak i z komitetem. Tymczasomo uzbroił komit komitet bandę z 400 ludzi, z których 300 przekroczyło już Dunaj pod Izakcza. Pozostałych 100 miało przeszłej nocy przeprawić się przez Dunaj. Głównem miejscem zbiórki jest Bałkan w okolicy Szumli. W Sulimie skonfiskowali Turcy 395 baryłek prochu przeznaczonych dla powstańców. Powszechnie utrzymują tutaj, że powstanie bułgarskie miało być połączone z powstaniem wielkoserbskiego stronnictwa w Belgradzie, które miało strącić ks. Milana i wywołać równocześnie zaburzenia w Bosnii. Przybycie ks. Ypsilanti łączono także z powstaniem. Tymczasem z kompetentnej strony utrzymują, że książę Ypsilanti tylko po to do Bukaresztu był przybył, aby zabrać czynsz dzierzawny ze swoich dóbr wołoskich. Suma, która wpłynęła z tej dzierzawy wysłaną została przez „banque de Roumanie" nie do Bułgaryi i nie do Grecyi, lecz do Wiednia do bawiących tam braci księcia.

Z Aten donoszą pod d. 18. lipca: Izba nakoniec się ukonstytuowa i obrała prezydentem jenerała Lazaretos, a wiceprezydentami panów Philimon i i Aberoph. Odpowiedź na mowę tronową jest równie ważna treścią, jak była sama mowa. Jeden ustęp. w którym reprezentanci narodu za Kretą przemawiają, o mało rząd nie wykreślił. Tylko stenograficzny protokoł uratował ten ustęp. Sesya zbliża się jak się zdaje już ku końcowi, gdyż deputowani pospieszą na żniwa, a ministerstwo ich nie potrzebuje zresztą, aby jak mówią zawiesić konstytucyę, z czem ma zostawać w związku obóz pod Cephissią, którego komendantem mianował się sam król.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) **Zabójstwo.** Dnia 29. b. m. stawał przed kolegium 5 sędziów czeladnik piwowarski Józef **Cząstkiewicz** z Narola, 30 l., obrz. rz. kat,, stanu wolnego, obwiniony o zabójstwo Wasyla Romanowicza, z którym zostawał w browarze na ulicy Zielonej, a którego, podług zeznania świadków, już od dawna nienawidził. Cząstkiewicz, wbiegł 1. stycznia b. r. do pokoju w którym się Romanowicz znajdował, i uderzywszy go, spiesznie się oddalił. W kilka sekund później upadł Romanowicz, a dopiero po zapaleniu świecy spostrzeżono, że mu się leje krew z lewego ucha i skroni. Romanowicz postradał przytomność, i nie odzyskał jej aż do śmierci, która go w kilka dni potem w szpitalu zaskoczyła. Czem jednak Cz. uderzył Romanowicza, tego świadkowie z powodu ciemności nie postrzegli. Jednakowoż znaleziono koło Romanowicza ciężki kamień, prawdopodobne narzędzie zabójstwa. Cz. przyznał się przed świadkiem, że uderzył Romanowicza kułakiem w twarz, dodając zarazem, że Romanowicz to dobrze popamięta. Zaraz potem starał się Cz. nakłonić 2 świadków, aby nikomu nie wspominali o zaszłem zdarzeniu, i jak tylko się dowiedział o niebezpiecznym stanie Romanowicza, wydalił się Cz. za żółkiewską rogatkę zkąd go policya do sądu odstawiła. Cz. wypiera się. Sąd skazał go na 3 lata ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 5 lat). Cz. zapowiedział rekurs, (prezyd. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarz adjunkt sądowy p. Bocheński, obrońca p. adw. Dr. Holzer).

(**Rabunek.**) Piszą z Czerniowiec: D. 22. b. m. w biały dzień inżynier Wania idąc brzegiem Prutu w interesie służbowym, został nagle zatrzymany przez człowieka, którego przed chwilą widział na moście. Człowiek ten uderzył p. Wanię kilka razy w głowę, wyrwał mu srebrny łańcuszek od zegarka i umknął, lecz został przez robotników zatrzymany. Jestto niejaki Janosz Harazdy, z Pesztu, który służył niegdyś w wojsku austryackiem, później wyemigrował i był żołnierzem włoskim a nakoniec wstąpił do trupy sztucznych jeźdźców Hüttemana i przybywszy z nią z Turcyi do Czerniowiec, tamże pozostał.

(**Bitka w karczmie.**) W Skniłowie pod Lwowem d. 27. b. m. pobili się w karczmie włościanie wymawiając sobie nawzajem popełnione rozmaitemi czasy kradzieże. Jednemu z włościan połamano ziobra, w skutek czego znajduje się w niebezpieczeństwie życia.

(**Konstanty Tyszkiewicz** †), archeolog, zmarł dnia 13. b. m. w Mińsku gubernialnym. Z równem zamiłowaniem jak brat jego Eustachy Tyszkiewicz, były prezes komisyi archeologicznej wileńskiej, zajmował się archeologią i krajoznawstwem, nad któremi praca wyszła na jaw przy udziale, jaki nieboszczyk przyjął w czynnościach komisyi archeologicznej. Zajmował się osobiście badaniem rzeki Wilii pod względem jeograficzno-etnograficznym i wygotował piękną tej rzeki mapę, a raczej atlas (robił go jeometra Szanter), złożony z 12 tablic i 62 rysunków. Badał pilnie starożytne na Litwie horodyszcza, kurhany i zamki, i opisy ich drukował zrazu w pismach peryodycznych, potem oddzielnie (Wiadomości historyczne o zamkach i horodyszczach w Litwie i Rusi; O kurhanach w Litwie i Rusi). Jako zamiłowany w sztukach pięknych, wydał swym nakładem „Pomniki rytownictwa krajowego", do których materyału dostarczył Lotojsk, rodzinne Tyszkiewiczów gniazdo, w gub. Mińskiej, pow. Borysławskim. Pierwszy tom tylko tego dzieła wyszedł na widok publiczny w 1858 r.; drugi ukończony ale niewydany dotąd.

(**Rzadkie poświęcenie.**) Dzienniki królewieckie donoszą o prawdziwie bohaterskiem poświęceniu się straży ogniowej miejscowej podczas gwałtownego pożaru, wybuchłego w domu niejakiego Goerke, na jednej z najludniejszych ulic Królewca. Dom ten czteropiątrowy, zamieszkały przez 20 rodzin, tak nagle został w nocy płomieniem objęty, że ludzie ledwie z duszą pouciekali. Płomień buchał po schodach a równocześnie dach się palił, kiedy dostrzeżono z lukarny okrągłej najwyższego piętra wystającą rękę ludzką, wstrząsaną na znak potrzeby ratunku. Rzucono się do schodów, ale niepodobna było myśleć o dostaniu się na górę tą drogą, a płomień szybko się rozpościerał na wszystkie strony. Dowódzca oddziału porwał drabinę, by się za jej pomocą dostać na górę: trzej jego podkomendni nie pozwolili mu na to, chcąc sami próbować tej niebezpiecznej drogi. Jeden z nich, niejaki Stenzel, zyskał sobie pierwszeństwo i w oka mgnieniu dosięgnął pierwszego piętra; tam przyczepiwszy się rękami, czego mógł, wciągnął drabinę i zaczepił ją o coś, a nie zważając na dym i liżące go płomienie, wdzierał się coraz wyżej. Przybywszy do najwyższego piętra, jeszcze był na pół długości drabiny odległy od otworu, a nie miał już gdzie jej zaczepić. Zawahał sic chwilę i przywołał do siebie dwóch towarzyszy, którzy się do niego dostali tą samą drogą, jaką on przebył. Porozumieli się natychmiast. Dwaj ostatni przybyli podtrzymywali drabinę, a Stenzel drapał się po niej; że zaś i tak jeszcze było około czterech stóp do lukarny, więc wszedł odważnie i na ostatni szczebel i nakoniec na wystające nieco drągi, w których szczeble są osadzone. W tem przerażającem położeniu, wsparty jedną ręką o mur, drugą uzbrojoną siekierą, jął pracować nad powiększeniem otworu lukarny. Tymczasem płomień rośnie; nieszczęśliwy uwięziony wewnątrz budynku ryczy z rozpaczy. Stenzel podwaja usiłowania. Podał swą siekierę tamtemu, każąc mu pracować nad własnem uwolnieniem, a. sam podaną sobie inną siekierą pomagał mu jak mógł, ciągle stojąc na dwóch drągach drabiny, a zmuszany rozszerzaniem się otworu szukać ciągle innego miejsca na murze do oparcia ręki, utrzymującej jego ciało w niejakiej odległości od ściany. Nareszcie otwór dostatecznie powiększony dozwolił wyjść uwięzionemu na zewnątrz, gdzie go Stenzel, silnie juś usadowiony na drabinie, przyjął, poczem inni do spuszczenia go na dół pomogli. Mimo zamętu zwykłego przy pożarach, w tej stronie, gdzie się odbywało to cudowne niemal ratowanie, cisza panowała najzupełniejsza. I dopiero gdy ratowany był już bezpieczny, powstał ogromny okrzyk radości, do którego się i ci serdecznie przyłożyli, którzy w pożarze tym całe swe mienie stracili.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

		zł.	c.
Stan wkładek był z dniem 30go czerwca 1868	. . . .	4,172.909	37
Od 1. do 31. lipca 1868:			
włożyło 1426 stron	219.391 zł. 22 c.		
zwrócono 1453 stronom	134.970 „ 70 „		
	przybyło więc .	84.420	52
Zatem dnia 31go lipca 1868 był ogół wkładek	. . . .	4,257.329	89

Lwów, 1. sierpnia. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (86 ℔) 4 zł. 70 c., żyta (81 ℔) 2 zł. 88 c., jęczmienia (70 ℔) 2 zł. 42 c., owsa (50 ℔) 1 zł. 75 c.; hreczki 2 zł. 75 c., ziemniaków 1 zł. 22 c.; cetnar siana 89 c., słomy w okłotach 69 c., sąg drzewa bukowego 10 zł. 40 c., sosnowego 7 zł. 32 c.

R. **Lwów**, 30. lipca. W ostatnich dniach mieliśmy trwałą suchą pogodę wielce pożądaną z powodu odbywających się żniw. Na targowicach zaczyna się już pokazywać zboże tegoroczne i jest bardzo piękne, zwłaszcza pszenica.

Handel towarowy znowu w żadnym kierunku nie był znaczniej ożywiony. Na naftę zaczyna ożywiać się popyt z powodu nadchodzącej jesieni, to też artykuł ten trzyma się w cenie. Spekulanci jednak nie zakupują jeszcze większych partyi, odbyt więc w Drohobyczy nie jest wcale ożywiony. Doświadczeńsi spekulanci spodziewają się że w ostatnich miesiącach tego roku ceny nafty podniosą się znacznie, ponieważ doświadczenie uczy że tak dzieje się zawsze po długiej stagnacyi w handlu. Loco Drohobycz płacono naftę rafinowaną 45° po 11 zł. 50 c. Dowóz wełny był mniejszy w tygodniu ubiegłym, ogółem dowieziono około 1400 cetn. Kilka partyi nadeszło do Czerniowiec dla posłania koleją a prawie wszystkie transporta odeszły do Prus. Kilka pomniejszych partyi tegorocznego rzepaku wywieziono z Galicyi do Austryi. Stosunkowo małe były także transporta lnu, konopi i pakuł, główny zaś odbyt na te artykuły jest do fabryk morawskich i czeskich zawsze po stałych cenach. Panująca ciągle posucha a tem samem ubytek wody w rzekach spławnych utrudnia wywóz drzewa budulcowego i do wyrobów, którego znaczne transporta posyłane są z Bukaczowiec do Medyki i Jarosławia dla spławienia do Bydgoszczy. Nowo urządzona piekarnia parowa w Przemyślu rozsyła znaczną ilość chleba w okolicy aż do Jarosławia i Radymna, i chleb ten powszechnie jest chwalony. Osoby chcące się udać do Berna na zgromadzenie nauczycieli, zwołane na dnie 25., 26. i 27. sierpnia mogą odbyć tę podróż za połowę zwykłej ceny wagonami 2. i 3. klasy, do czego zobowiązały się koleje Karola Ludwika i północna, i potrzeba tylko wykazać się kartą legitymacyjną wystawioną przez towarzystwo pedagogiczne.

Handel zbożowy także nie był ożywiony i ceny zaczynają spadać. O ile dotychczas wiedzieć można, zbiory tegoroczne zwłaszcza pszenicy wypadły pomyślnie. Ze względu że Francya już teraz zaczyna szukać na swoje zboże odbytu w Niemczech południowych, ze względu na powszechny w całej Europie urodzaj i na stosunki materyalne galicyjskich właścicieli dóbr, nie pozwalające im zatrzymywać długo zboża swojego po magazynach, prawie z zupełną pewnością przewidzieć już można jaki obrót weźmie w przyszłości galicyjski handel zbożowy, a mianowicie że ceny coraz bardziej spadać będą i że tylko do Niemiec północnych będzie można wywozić. Ci najlepiej wyjdą którzy w najbliższym czasie po teraźniejszych cenach pozbędą swoje zapasy. Pszenicę, której próbki porozsełali za granicę spekulanci i komisanci, płacono korzec 170 ℔ z odstawą na listopad po 7 zł. 50 c., jednakowoż w tym roku zebrano tu i ówdzie pszenicę 176 ℔. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ po 8 zł. 50 c. do 9 zł., żyto 160 ℔ po 6 do 7 zł., jęczmień 142 ℔ 5 zł., owies 100 ℔ 3 zł. i 2 zł. 70 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: **Tarnów**: pszenica 170 ℔ 9 zł. 50 c., żyto 160 ℔ 6 zł., jęczmień 141 ℔ 5 zł., owies 100 ℔ 3 zł. 40 c. i przy tak nizkich cenach odbyt słab1, ponieważ za granicą ceny spadają. **Rzeszów**: pszenica 170 ℔ 8 zł., żyto 160 ℔ 6 zł. 50 c., jęczmień 142 ℔ 5 zł. 75 c., owies 100 ℔ 3 zł. 58 c. Na targowicę dowieziono cokolwiek nowego zboża, ale odbyt słaby i kupujący zachowują się wyczekująco. **Dębica**: pszenica 170 ℔ 9 zł., jęczmień 140 ℔ 5 zł. 15 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 75 c., owies 98 ℔ 2 zł. 55 c. W handlu zupełna stagnacya. **Jarosław**: pszenica 170 ℔ 9 zł., żyto 160 ℔ 7 zł., jęczmień 140 ℔ 5 zł. 45 c., owies 96 ℔ 2 zł. 70 c. Ceny spadają, handel zupełnie nieożywiony; **Przemyśl**: pszenica 170 ℔ 10 zł., żyto 160 ℔ 6 zł. 55 c., jęczmień 138 ℔ 4 zł. 90 c., owies 100 ℔ 3 zł. Kupujący zachowują się wyczekująco, spodziewają się bowiem że ceny jeszcze bardziej spadną.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym koleją lwowsko-czerniowiecką 1700 sz. i posłane zostały do Oświęcima. Z tutejszej targowicy posłano podobnież do Oświęcima 250 sz.

Ostatnia poczta.

Peszt, 30. lipca. „Pester Lloyd“ zamieszcza artykuł Türra, w którym tenże powiada, że przyszedł do tego przekonania, że emigracya przez dwadzieścia lat miała mylne wyobrażenie o opinii kraju. Co do życzenia lewicy, żeby delegacyę znieść powiada Türr: Lewica musiałaby udowodnić, że przez ten system, któryby zaprowadzono na miejsce delegacyi, podstawa nie byłaby zachwianą, lecz wzmocnioną.

Peszt, 30. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby magnatów po odczytaniu sankcyonowanych ustaw i odesłaniu ustawy o podatku dochodowym do sekcyi, przyjęto rezolucyę Deaka względem kuryi.

Dziś po południu na konferencyi stronnictwa Deaka minister skarbu Lonyay proponował przyjąć budżet en bloc ze zmianami poczynionemi przez komisyę finansową, na co się konferencya zgodziła.

Kissingen, 30. lipca. Przybył tu cesarz rosyjski.

Paryż, 30. lipca. Senat przyjął budżet. Projekt ustawy względem pożyczki odesłano do komisyi budżetowej.

„France“ potwierdza, że emisya nowej pożyczki nastąpi około połowy sierpnia.

„Patrie“ i „Etendard“ zbijają pogłoski o zamierzonej podróży ministra państwa Rouhera do Karlsbadu.

Paryż, 28. lipca. Ciało ustawodawcze przyjęło projekt ustawy względem pożyczki 213 głosami przeciw'ko 16. Potem przeczytał prezydent Schneider dekret cesarski, który zarządza zamknięcie sesyi. Zgromadzenie rozeszło się śród okrzyków „niech żyje Cesarz!“

Paryż, 29. lipca. „Monitor wieczorny“ omawiając w swoim buletynie wypadki w Bułgaryi pisze: Mocarstwa zwracają pilną baczność na wypadki nad Dunajem, a panujące pomiędzy niemi dobre porozumienie jest najlepszą gwarancyą pokoju dla tamtych okolic.

„Etendard“ pisze, że pogłoski o przymierzu pomiędzy Francyą, Belgią i Holandyą są zupełnie bezzasadne. Francya nie rozpoczynała żadnych rokowań w tej myśli i nie ma żadnego podobnego planu.

Londyn, 30. lipca. Na wczorajszym bankiecie w City wspomniał Disraeli, że stosunki Anglii do mocarstw obcych są najpomyślniejsze, a załatwienie amerykańskich nieporozumień zbliża się ku końcowi. Irlandya jest spokojną, żniwa są dobre i ruch przemysłowy poczyna się ożywiać.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. lipca.

Hotel George: PP. Jendrzejewicz Franc., z Żurawiec. — Minster Herman, z Waniowa. — Padlewski Stefan, z Suchod. — Rozwadowski Tom. Jordan, z Babina.

Hotel Langa: Gherghol Dym., c. k. radca apel., z Jas.

Hotel angielski: Laskowski Józef, z Sokala. — Pruszyński Józef, z Pomorzan.

Pod Nr. 509¾: Baliński Karol, z Warszawy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31 lipca.

PP. Czechowicz Konst., c. k. radca sądu, do Złoczowa. — Cywiński Miecz., do Telacz. — Chojecki Stan., do Zarzycy. — Drzewiecki Konst., do Remenowa. — Gottlieb Ant., do Dołhomościsk. — Obertyński Leop. i Zakrzewski Józ., do Stronibab. — Zakrzewski Ign., do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. lipca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325 28	+ 14.3	81.	PdW. b sł	—
2. god po poł.	32 31	+ 20.0	50.	Z. „	8
9. god. wiecz.	325 81	+ 14.5	85	„ „	3

Po południu drobny deszcz = 0.00.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Die Geschwister“**, dramat w 1 akcie; **„Der Winkelschreiber,“** komedya w 4 aktach. Ostatni występ p. Karola Meixner i p. Louisabethy Röckel z Wiednia.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 31 lipca								
Akc. gal. kol. zel. K. L.	—	—	—	—	210	—	211	—
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	184	50	186	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	77	80	78	30
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	—	—	—	—	74	10	74	60
Banku hip. gal. (bez kuponów)	87	40	87	40	87	40	88	—
Oblig. ind. gal.	67	30	67	30	66	90	67	40
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	25	101	25
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	50	89	25
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—		—	—	76	25	77	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	35	5	39
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	39	5	41
Napoleondor	—	—	—	—	9	8	9	16
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	72	1	76
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	53¾	1	54½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	34	9	41
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68	1	69
Srebro	—	—	—	—	111	25	112	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. lipca 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.30	63.50
od kwietnia do października po 5%	63.15	63.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 o 5% latach	69 —	70.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	72.—	72.50
Metaliki po 5%	59 —	59 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	170 —	171.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	169.50	170.50
Przez. do wyl. z r. 1854	78 —	78 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86 80	87 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95 75	96 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	97 70	97 90
Renty Como po 42 lir. aust.	24.—	24.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.—	86.25
Czech	91.50	92.50
Węgier	76 50	77.—
Galicyi	66 75	67 25
Siedmiogrodu	70 25	70.75
Bukowiny	66.25	67.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	737.—	739 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	215.10	215.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	638.—	640.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	161.75	162.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1868.—	1872.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	253.10	253 30
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	181.25	181 40
kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	164.75	165.25
Kol. kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	210.25	210.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	183.25	183.75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	541.—	543.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.40	93.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	74.50
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92.25	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.—	89.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	99.75	100 —

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	137 25	137 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	95 50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	123. —	12[illegible].—
„ „ po 50 zł. w. a.	55. —	56. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34. —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	172.—
Salma „ 40 „ „	40.	41.—
Palfiego „ 40 „ „	36.—	37. —
Clarego „ 40 „ „	—.—	37 —
St. Genois „ 40 „ „	33.—	34.—
Windischgrätza 20 „ „	21. —	22. —
Waldsteina 20 „ „	22 —	22 50
Keglevicha „ 10 „ „	15. 0	16 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 75	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	95 25	95 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94 50	94.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94 75	95. —
Hamburg za 100 M. B.	83.85	85. —
Londyn za 10 ft. szt.	113 65	113.75
Paryż za 100 fr.	45.15	45 15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto pełnej wagi	5.42	5.44
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.07	9.08
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.35	111.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 31. lipca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	58	90
„ z procentami z maja i listopada	59	10
5% pożyczka narodowa	63	20
Losy z 1860 roku	87	10
Akcye banku wiedeńskiego	735	—
„ „ kredytowego	215	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	20
Srebro	111	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	39

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1659) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 1688. Ces. król. sąd powiatowy w Makowie wiadomo czyni, że na żądanie Anny Stec de praes. 2. lipca 1868 do l. 1688 dozwala się w celu zaspokojenia wywalczonych przez Annę Stec z Makowa kwot 9 złr. 19½ kr. w. a. i 115 złr. 50 kr. w. a. wraz z 4% odsetkami od dnia 16. września 1865 bieżącemi kosztów egzekucyi 3 złr. 42 kr., 3 złr. 50 kr. i kosztów obecnego podania w kwocie 8 złr. 80 kr. w. a. przyznanych przymusowa sprzedaż gruntu ⅛ część roli Wilkowej w Makowie pod Nr. 179/154 położonej, do Wicentego Kossek należącej, stosownie do protokołu z dnia 23. marca 1868 do l. 742 egzekucyjnie opisanej, i według protokołu z dnia 23go maja 1868 do l. 1338 na 300 złr. w. a. ocenionej, i że sprzedaż ta przedsięwziętą będzie w c. k. sądzie powiatowym w Makowie na dniu 27. sierpnia, 24go września i 22. października 1868 za każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Akt egzekucyjnego opisania, oszacowania, tudzież warunki licytacyjne mogą być w registraturze c. k. sądu powiatowego w Makowie przejrzane lub w odpisie wyjęte.

Z c. k. sądu powiatowego.

Maków, dnia 10. lipca 1868.

(1649) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 11376. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Abraham Westreich przeciw p. Kryspinowi Kostórkiewiczowi i p. Franciszkowi Koczoniowi pod dniem 16. lipca 1868 l. 11376 o kwotę wekslową 3000 złr. w. a. z pn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 17. lipca 1868 l. 11376 zapadł.

Ponieważ pobyt zapozwanych p. Kryspina Kosturkiewicza i p. Franciszka Koczonia nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dr. Grabczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Kaczkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 17. lipca 1868.

(1654) **Edykt.** (3)

Nr. 24014. Ces. król. sąd krajowy Lwowski na prośbę p. Ignacego Dominika dw. im. Lewakowskiego z dnia 1. maja 1868 do l. 24014 wzywa dzieci ś. p. Michała i Agnieszki Marciniaków, mianowicie: Mateusza Marciniaka, Małgorzatę Olinkiewiczową i Maryannę Eliasiewiczową, ażeby prawa swe co do zanotowanej na ich rzecz w stanie biernym realności pod Nr. 569¼ we Lwowie, jak Dom. 33 pag. 539 nr. 1 on. i pag. 540 nr. 3 on. kondykcyi domu czyli chałupy pod tymże numerem na tej realności położonego w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni wykazali, inaczej bowiem pozycye rzeczone ze stanu biernego pomienionej realności wyekstabulowane zostaną.

Gdy wymienione dzieci ś. p. Michała i Agnieszki Marciniaków z życia i miejsca pobytu są niewiadome, przeto się im kuratora w osobie p. adwokata Skałkowskiego ze substytucyą p. adwokata Madejskiego ustanawia, któremu się powyższą prośbę doręcza, o czem się ich niniejszym edyktem zawiadamia.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. czerwca 1868.

(1681) **Ogłoszenie.** (2)

L. 3610. C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do powszechnej wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego celem pokrycia wierzytelności Fiszla Goldnera 146 zł. w. a. z przynal. przedsięwziętą będzie przymusowa publiczna sprzedaż włościańskiej realności Jerzego Łakusty pod l. 262 w Zawalu z budynku mieszkalnego i ⅓ części morgu pola ornego powstającej, na 80 zł. w. a. oszacowanej dnia 24. września 1868 i 27. października 1868, każdą razą w Zawalu o godzinie 9. przed południem z warunkami, że realność ta tylko za gotowe pieniądze i dopiero przy drugiem terminie licytacyjnym niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sniatyn, dnia 2. lipca 1868.

(1692) **Edykt.** (2)

Nr. 6988. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni Walentemu i Franciszce z Bąkowskich Jaszowsko Konarzewskim z miejsca pobytu i życia niewiadomym, niemniej ich z imienia niewiadomym spadkobiercom lub prawonabywcom, że w dniu 15. czerwca 1868 do l. 6988 p. Jan Komarnicki przeciw nim wytoczył pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Łopuszny praw z kontraktu dzierzawnego w dniu 1. kwietnia 1842 zawartego wypływajacych Dom. 224 pag. 381 nr. 28 on. intabulowanych, w załatwieniu którego pozwu do ustnej rozprawy sporu dzień sądowy na 28. sierpnia 1868 o godzinie 10tej zrana przeznaczony został.

Wzywa się przeto Walentego i Franciszkę z Bąkowskich Jaszowsko Konarzewskich, tudzież ich spadkobierców lub prawonabywców, którym p. adwokat krajowy Dr. Czaderski z substytucyą p. adwokata Dr. Ehrlich jako kurator ustanowiony został, aby wszelkich środków do obrony wcześnie użyli, ile że inaczej skutki zaniedbania sobie sami przypisać będą musieli.

Sambor, 30. czerwca 1868.

(1693) **Edykt.** (2)

Nr. 40385. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy niniejszym edyktem nieobecnego Klemensa Pierzchałę zawiadamia, iż przeciw temu na prośbę Bazylego Towarnickiego nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. a. w. z p. n. pod dniem 28 lipca 1868 do l. 40291 wydany został.

Gdy teraźniejsze miejsce pobytu tegoż jest niewiadomem, to ustanawia się dla Klemensa Pierzchały na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adwokata krajowego p. Dr. Sermaka z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. Goreckiego, i temuż powyż powołaną uchwałę tego sądu doręcza się.

Lwów, dnia 28. lipca 1868.

(1694) **Edykt.** (2)

Nr. 37718. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą p. Teresę Cikowską, iż w skutek wniesionego przeciw niej podania Süssel Stroh z dnia 14. lipca 1868 do l. 37718 uchwałą z dnia 22. lipca 1868 do l. 37718 nakaz płatniczy na sumę wekslową 450 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Męcińskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 22. lipca 1868.

(1706) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 541. Ces. król. sąd powiatowy w Sanoku zarządził celem ściągnięcia wierzytelności 315 złr. a. w. z 5% od połowy tej sumy za czas od 1. maja 1865 aż do dnia rzeczywistej zapłaty bieżącemi i kosztami sądowemi w kwocie 15 złr., dalej egzekucyi w kwocie 10 złr. i teraźniejszemi w kwocie 37 złr. 81 kr. a. w. przyznanemi, przymusowa sprzedaż realności pod Nr. kons. 91 przy ulicy głównej do rynku prowadzącej, w Sanoku położoną, w 3ch terminach, a to: 24. sierpnia, 24. września i 22. października 1868, każdą razą o godzinie 10tej zrana w sądzie, gdzie przy pierwszym i drugim terminie sprzedaży ta realność przynajmniej w cenie szacunkowej, zaś przy trzecim terminie bez poprzedniego zasłuchania wierzycieli celem ułatwiających warunków nawet niżej ceny szacunkowej, jednak za cenę sprzedaną zostanie, którąby na pokrycie zahypotekowanych wierzycieli (na teraz z wierzytelnościami do wysokości 635 złr. a. w. z p. n.) wystarczyła.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 3067 złr. 52¾ kr. a. w.

Wadyum wynosi 300 złr. a. w. w gotówce, lub w papierach kredytowych galicyjskich według kursu na dniu licytacyi.

Dalsze warunki licytacyi, akt oszacowania, wyciąg tabularny przejrzeć można w sądzie, a o wysokości podatków wywiedzieć się można w c. k. urzędzie podatkowym w Sanoku.

O tem uwiadamia się obie strony i wierzycieli tabularnych, a to: Perlę Schönbachową i ks. Antoniego Laureckiego do rąk własnych, zaś niewiadomego z życia i miejsca pobytu właściciela nie wymienionego, złożonej w depozycie dawnego magistratu Sanockiego znalezionej kwoty 9 złr. 58⅔ kr. a. w., dalej tych wierzycieli, którzyby po dniu 7. lutego 1868 do tabuli weszli, lub którymby dla jakiejbądź przeszkody rezolucya sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, na ręce kuratora w osobie p. Teofila Lewickiego, c. k. notaryusza w Sanoku ustanowionego i przez edykta.

C. k. sąd powiatowy.

Sanok, dnia 15. czerwca 1868.

(1705) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1579. Ces. król. sąd powiatowy podaje do wiadomości powszechnej, iż celem wydobycia wywalczonej przez Juliannę Rzepkową przeciw nieletnim Ignacemu i Jakóbowi Wilczkom przez ojca Józefa Wilczka zastąpionych należytości 280 złr. wraz z przyznanemi kosztami sporu per 5 złr., kosztami egzekucyjnemi pr. 5 złr. 68 kr., 9 złr. 44 kr. i 3 złr. 36 kr. i 12 złr. 35 kr., tudzież dalszych kosztów egzekucyjnych odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytacyę realności w Rakszawie pod Nr. kons. 370 star. 580 now. położonej, tudzież budynków do tego należących w trzech terminach dnia 13go sierpnia, 11go września i 15go października 1868, każdą razą o godzinie 10tej zrana na gruncie do sprzedaży przeznaczonym, że za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa per 270 złr. 26½ kr. w. a., poniżej której ta realność przy dwóch pierwszych terminach sprzedaną nie zostanie, przy trzecim zaś terminie nawet niżej tej ceny sprzedaną będzie; zresztą że dalsze warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i akt oszacowania tej realności w sądowej registraturze każdego czasu przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 23. lipca 1868.

(1704) **Edykt.** (2)

Nr. 15990. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Władysławowi Węglowskiemu niniejszym edyktem czyni wiadomo, że na prośbę Wojciecha Kłaput uchwałą z dnia 5. kwietnia 1867 do l. 7979 extabulacya sumy 210 złr. w. a. z p. n. Dom. 384, pag. 145 nr. 15 on. w stanie biernym części dóbr Lgota na rzecz Władysława Węglowskiego zaprenotowanej wraz z odmownym ustępem uchwały do l. 26806 ex 1863 dozwoloną została.

Ponieważ miejsce pobytu p. Władysława Węglowskiego jest nieznane,, przeto tenże c. k. sąd krajowy dla niego p. adwokata tutejszego Dra. Natkisa ze zastępstwem p. adwokata Dra. Frenkla za kuratora ustanawia, któremu powyższa uchwała tabularna się doręcza.

Lwów, dnia 8. kwietnia 1868.

(1701) **Edict.** (2)

Nro. 2852. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Podhajce wird hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß über Ansuchen des Hrn. Jacob Ohrenstein zur Hereinbringung der gegen die Eheleute Oiser und Beile Seide ersiegten Forderung von 160 fl. sammt den bereits mit 6 fl. 88 kr. und gegenwärtig mit 6 fl. 8 kr. zuerkannten Executionskosten die executive Feilbietung der den Eheleuten Oiser und Beile Seide gehörigen Realitätshälfte Nr. 164 in Podhajce bewilligt, und unter nachstehenden Bedingungen am 24ten August, 11. September und 28. September 1868, jedesmal um 9 Uhr früh, bei der 3ten Feilbietung auch unter dem Schätzungswerthe vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth mit 412 fl. 50 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige wird verpflichtet sein vor Beginn der Licitation 10% des Schätzungswerthes im Betrage von 41 fl. öst. W. als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches sodann nach beendeter Licitation rückgestellt, dem Ersteher aber in den Meistboth eingerechnet werden wird.

3. Sofort nach gerichtlicher Bestättigung des Licitationsactes hat der Ersteher spätestens binnen 14 Tagen den ganzen Kaufschilling zu erlegen, widrigens auf dessen Gefahr und Kosten eine neue Feilbietung wird ausgeschrieben werden.

4. Nach gezahlten Kaufschilling wird der Ersteher in den phisischen Besitz dieser Realitätshälfte eingeführt, ihm das Eigenthumsdekret ausgefertigt und sämmtliche auf dieser Realitätshälfte haftenden Lasten auf den Kaufpreis übertragen.

Uebrigens können der Schätzungsact und die Licitations-Bedingnisse in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Podhajce, am 27. Juli 1868.

(1700) **Edykt.** (2)

Nr. 1166. Ces. król. sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia niniejszem domniemanych spadkobierców ś. p. Jędrzeja młodszego z Motycza poduchownego, że tenże Jędrzej Złotek wniósł pod dniem 5. czerwca 1866 do l. 1539 pozew przeciw Janowi Złotkowi młodszemu o własność i oddanie gospodarstwa pod Nr. kons. 42 w Motyczu poduch. położonego z p. n. Gdy zaś Jędrzej Złotek zmarł przed doręczeniem mu tego pozwu, przeto dla nieobjętej jego masy ustanawia się kuratorem Jana Złotka (syna Andrzeja młodszego) z Motycza poduchownego, i do dalszej rozprawy w tym sporze wedle przepisów post. cyw. galic. wyznacza termin na 19. września r. b. o godz. 9tej rano.

Oznajmia się więc niewiadomym spadkobiercom powoda, aby na terminie tym albo sami osobiście się stawili, albo dotyczące sposoby obrony udzielili kuratorowi, lub też innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, i w ogóle wszystkiego użyli, co im ku prawnej obronie służyć może, w przeciwnym bowiem razie złe skutki sami sobie przypisać będą musieli, jakieby ponieśli z zaniedbania tego.

Rozwadów, dnia 29. maja 1868.

(1699) **Edykt.** (2)

Nr. 1068. Ces. król. sąd powiatowy Kolbuszowski zawiadamia Stanisława Biesiadeckiego z Kolbuszowej, niewiadomego miejsca pobytu, iż Michał Biesiadecki brat jego w grudniu 1860 beztestamentalnie zmarł, i on wraz z innemi do spadku pozostałego jest powołany, i zarazem go wzywa, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego w tymże sądzie się zgłosił, ile że spadek by pertraktowano tylko z tymi, którzy się do spadku zgłosili, i z rzeczonym kuratorem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 13. czerwca 1868.

(1707) **Kundmachung.** (2)

Nr. 34777. Zur Sicherstellung der zur Conservation der dem Kałuszer k. k. Bezirke zugewiesenen Staatsstrassen für das J. 1869 oder für eine dreijährige Periode, nämlich die Jahre 1869, 1870 und 1871 erforderlichen Deckstoffes wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Der für das Jahr 1869 sicherzustellende Deckstoff beträgt, und zwar auf der:

a) Biała - Stryj - Sniatyner Strasse
3225 Prismen á 54 Cub. Schuh im Betrage . . . . fl. 8373 kr. 32½
b) Brzuchowicer-Bursztyn-Podhorkier Strasse
400 Prismen à 54 Cub. Schuh im Betrage 991 40
c) Rożniatów-Rosulnaer Strasse
470 Prismen à 54 Cub. Schuh im Betrage 1402 30

Im Ganzen 4095 Prismen im Betrage 10767 2½ österr. Währ.

Der diesbezügliche Kostenüberschlag, dann die allgemeinen und speciellen Lieferungsbedingnisse, namentlich die mit hierortiger Verordnung vom 13ten Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem k. k. Bezirksamte in Kałusz eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit aufgefordert, ihre mit einem 10% Vadium belegten vorschriftsmäßig verfaßten Offerten bis längstens 18ten August l. J. bei dem genannten Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche Anbote und nicht vorschriftsmäßig verfaßte Offerten werden nicht berücksichtiget.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 18. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 34777. Dla zabezpieczenia kamiennego materyału potrzebnego do utrzymania gościńców rządowych, przydzelonych do Kałuskiego c. k. powiatu budowniczego na rok 1869 albo też na trzyletni przeciąg czasu, mianowicie na lata 1869, 1870 i 1871 rozpisuje się niniejszem licytacyę zapomocą ofert.

Przypadające do zabezpieczenia na rok 1869 materyał kamienny wynosi, a to:

a. Na gościńcu między Białą, Stryjem i Sniatynem
3225 pryzm po 54 stóp kubiczn. w cenie . . . . zł. 8373 kr. 32½
b. Na gościńcu między Brzuchowicami Bursztynem i Podhorkami.
400 pryzm po 54 stóp kub. w cenie . . 991 40
c) na gościńcu między Rożniatowem i Rosulną.
470 pryzm po 54 stóp kubiczn. w cenie 1402 30

Razem 4095 pryzm w cenie . 10767 2½ wal. austr.

Dotyczący kosztorys, tudzież ogólne i osobne warunki dostawy, mianowicie zaś obwieszczone tutejszem rozporządzeniem z 13go czerwca 1856 liczba 23821 warunki licytacyi ofertowej można przeglądać w c. k. urzędzie powiatowym w Kałuszu.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 10procentowe wadyum, wnieśli najdalej po dzień 18go sierpnia r. b. do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego.

Późniejsze oświadczenie, jako też nie ułożone podług przepisu oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. lipca 1868.

(1697) **Edict.** (2)

Nr. 6786. Vom k. k. Złoczower Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Fr. Ludwika Ośmiałowska Gutsbesitzerin aus Janczyn mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie Salamon Nathansohn, Osias Dawid, Hersch Rappaport und Moses L. Rosenzweig wegen Uebergabe von 40 Koretz Waitzen oder Zahlung des Werthes pr. 412 fl. öst. W., dann Zahlung der Summe pr. 2129 fl. österr. Währ. sammt Nebengebühren eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 28. September 1868 11 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Fr. Ludwica Ośmiałowska unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Złoczów zur Vertretung der Belangten auf Gefahr und Kosten derselben den hiesigen Landes-Advocaten Herrn Dr. Wesołowski mit Substituirung des Herrn Landesadvacaten Dr. Warteresiewicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zu seiner Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehende Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 22. Juli 1868.

(1711) **Kundmachung.**

Nro. 8713. Die in Folge Kundmachung vom 3. October 1866 Z. 11889 durch David Kampel geführte Tuch- und Schnittwaarenhandlung in Zaleszczyki ist ins Eigenthum der Clara Kampel übergangen, und wird von derselben unter der gegenwärtigen Firma „David Kampel“ weiter geführt werden.

Tarnopol, am 22. Juli 1868.

(1689) **Edykt.** (1)

L. 13096. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż Pinkas Horowitz przeciw Wolfowi Chamaides prośbę o nakaz uiszczenia długu wekslowego 190 zł. w. a. z przyn. wniósł, a ponieważ miejsce pobytu pozwanego wiadome nie jest, tedy na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanawia mu się w tej sprawie kuratora w osobie p. adwokata Dra. Dwernickiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Bardascha, o czem się go przez niniejsze edykta uwiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 22. lipca 1868.

(1712) **Edykt.** (1)

L. 3213. C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Matwija Dutkę, iż ojciec jego Józef Dutka włościanin z Berlina na dniu 13. marca 1866 r. tamże, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia umarł; do któregoż spadku pomiędzy innemi syn zmarłego tenże Matwij Dutka w jednej części prawnie jest powołany, przeto wzywa się jego niniejszem, ażeby oświadczenie swe do spadku tegoż na podstawie prawnego następstwa do tutejszego sądu w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego tem pewniej wniósł gdyż w przeciwnym razie pertraktacya tego spadku z już deklarowanemi spadkobiercami i z jego w osobie p. adwokata Dra. Ornsteina postanowionym kuratorem załatwioną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 3. lipca 1868.

(1691) **Edykt.** (1)

L. 8046. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem Dawida Kieslera z miejsca pobytu nieznajomego, że przeciw niemu na prośbę Dawida Weismana pod dniem 10. lipca 1868 do l. 8046 na podstawie wekslu ddto. Mariampol 8. sierpnia 1865 na 125 zł. nakaz zapłacenia tejże sumy 125 zł. w. a. wydanym został, że dla niego do sporu tego p. adwokat krajowy Dr. Witz z Sambora, a w zastępstwie tegoż p. adwokat Dr. Kohm z Sambora za kuratora postanowionym jest i temuż rzeczony nakaz płacenia doręcza się, i że tedy rzeczą jego jest temu kuratorowi informacyę udzielić lubo też innego zastępcę sobie obrać i sądowi donieść, o ile że skutki zaniechania tegoż sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 10. lipca 1868.

(1703) **Kundmachung.** (1)

Nr. 63504. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß über Josef Jona zw. N. Jurem wegen gerichtlich constatirten Blödsins die Curatel verhängt, und Chaim Salamon zw. Nam. Mader zu seinem Curator bestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 28. December 1867.

Obwieszczenie.

L. 63504. Lwowski c. k. sąd krajowy podaje niniejszem do wiadomości, iż nad Józefem Joną dw. im. Juremem z powodu sądownie sprawdzonej niedołężności umysłowej zarządzoną została kuratela, i kuratorem tegoż mianowano Chaima Salomona dw. im. Madera.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. grudnia 1867.

(1702) **Edikt.** (1)

Nr. 2492. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Radziechów wird bekannt gemacht, daß am 12. März 1854 Osias Sekler in Chołojów ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben ist.

Da der zur Erbfolge berufene Antschel Sekler in Einbringung der Erbserklärung säumig und der Aufenthalt des gleichfalls zur Erbfolge berufenen Nuchim Sekler dem Gerichte unbekannt ist, so wird für dieselben zur Verlassenschafts-Abhandlung ein Curator für Ersteren in der Person des Mendel Czop, für letzteren in der Person des Fischel Schapira aus Chołojów bestellt und werden beide aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre vom unten gesetzten Tage an, bei diesem Gerichte anzumelden und ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens der Verlassenschafts ohne Rücksicht auf den Anspruch des Antschel Sekler blos mit denjenigen, welche sich erbserklärt haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der von ihm nicht angetretenen Theil der Erbschaft aber vom Staate als erblos eingezogen, rücksichtlich des Nuchim Sekler aber mit dem erbserklärten Erben und dem für ihn aufgestellten Curator abgehandelt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Radziechow, am 20. Juli 1868.

(1698) **Edykt.** (1)

L. 1796. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza niniejszem, iż celem zaspokojenia przyznanej Mojżeszowi Kurzowi kwoty 71 zł. 48 kr. w. a. z kosztami egzekucyi 7 zł. 74 kr. w. a. poprzednio przyznanemi i kosztami niniejszej egzekucyi 3 zł. 48 kr. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności sukcesorów po Ignacym Oleju pod l. 56 w Jaworzniu położonej, w trzech terminach, dnia 27. sierpnia 1868, 24. września 1868 i 29. października 1868 zawsze o godzinie 10. przed południem.

1. Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 686 zł. w. a.

2. Realność ta na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunku lub wyżej tejże, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

3. Chęć kupienia mający będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi złożyć wadyum w kwocie 70 zł. w. a. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej, które wadyum nabywcy w cenę kupna wliczone, innym licytantom zaś po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

4. Bliższe warunki sprzedaży, niemniej akt opisania i oszacowania tej realności wolno w każdym czasie w tutejszym sądzie przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chrzanów, dnia 22. lipca 1868.

(1696) **Edykt.** (1)

Nr. 7226. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Głogowskiego, a gdyby tenże nie żył, niewiadomych spadkobierców jego, iż przeciw niemu oświadczeni spadkobiercy ś. p. Salomei, Antoniny, Karoliny, 3ga imion Reitzenstein, mianowicie pp. Teodora Bryk, Kornelia Mayerberg, Rudolf, Hermina, Antonina, Aurora, Leontyna, Alexandra, Alfons i Gustaw Reitzenstein pozew pod dniem 27. czerwca 1868 do l. 7226 o wyextabulowanie ze stanu dłużnego dóbr Końskie ewikcyi względnie sumę 3000 złp. zapisanej Dom. 46, p. 461 nr. 4 on. dla zapozwanego ciążącej wnieśli, który do rozprawy ustnej na dniu 1. września 1868 dekretowanym został.

A gdy pobyt p. Jakóba Głogowskiego, jak też w razie gdyby nie żył, spadkobierców jego wiadomym nie jest, przeto ustanowionym został dlań kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Regera z substytucyą p. adwokata Dra. Chamajdesa.

Wzywa się więc pana Jakóba Głogowskiego, a w razie jego śmierci tegoż spadkobierców, aby potrzebną informacyę ustanowionemu sądownie obrońcy przed powyższym terminem przesłali, lub też innego obrońcę zamianowali i sądowi oznajmili, bądź też osobiście stanęli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony prawnych środków użyli, inaczej bowiem wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 9. lipca 1868.

(1716) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 676. Ces. król. sad powiatowy w Jordanowie odnośnie do edyktu z dnia 10go czerwca 1866 l. 2275 rewers dto. Bochnia 4. lutego 1845 na 2000 złr. m. k. wraz z 6% opiewający z podpisami: Bolesław Kałuski, Franciszek Horer, N. Milzecki stosownie do §. 203 u. s. za umorzony ogłasza.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jordanów, dnia 30. czerwca 1868.

(1714) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3145. Ces. król. sąd powiatowy Żurawieński uwiadamia niniejszym edyktem pp. Józefa Dziubińskiego, Ignacego Arłamowskiego, Alexandra Arłamowskiego i Stanisława Arłamowskiego, iż Józef Małaczyński na dniu 13. grudnia 1867 do l. 3145 przeciw nim, Julii Arłamowskiej i innym o potrącenie z kwoty 4800 złr. w. a. jako ceny kupna realności pod L. 72 w Żurawnie, sprzedanej na publicznej licytacyi na zaspokojenie należytości gminy miasta Rohatyna w ilości 1575 złr. w. a., sumy częściowej 470 złr. i 20 złr. w. a. pozew wniósł, w załatwieniu którego termin do rozprawy na dzień 7go września 1868 godzinę 10tą przed południem oznaczonym został. — Gdy miejsce pobytu wyż wymienionych pozwanych nie jest wiadome, przeto ustanawia się dla zastępywania ich, na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. Ignacego Janiszewskiego, z którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego przeprowadzony będzie. — Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrali i o tem c. k. sądowi powiatowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 18. marca 1868.

(1715) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1334. Ces. król. sąd powiatowy w Liszkach wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi ugodą sądową z dnia 10. maja 1867 Małgorzacie Wojciechowskiej przez Tomasza Fryca przyznanych w kwotach 35 złr., 27 złr. w. a., kosztów sporu 1 złr. 92 kr., 1 złr. 36 kr. w. a., tudzież kosztów egzekucyi 1 złr., 27 kr., 2 złr. 12 kr., 2 złr. 22 kr., 4 złr. 40 kr. w. a., wreszcie obecnie w ilości 3 złr. 36 kr. w. a. przyznanych, odbędzie się przymusowa sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod Nr. kons. 25 st. 24 n., Nr. gruntowym 35 w Nowej wsi szlacheckiej położonego, wedle protokołu zajęcia z dnia 11go lutego r. 1868 w przestrzeni 14 morgów 1351 kwad. sążni obejmującego, a egzekuta Tomasza Fryca własnością będącego, a to w trzech terminach, t. j. dnia 21go września, 21. października i 21. listopada 1868 każdą razą o godzinie 9tej zrana w tutejszym c. k. sadzie pod następującemi warunkami:

I. Gospodarstwo to sprzedaje się bez plonów na niem się znajdujących i bez ręczenia za obszerność jego płaszczyzny.

II. Cenę wywoławczą ustanawia się w kwocie szacunkowej 600 złr. w. a.

III. Gospodarstwo to na pierwszym i drugim terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, za jakakolwiekbądź cenę sprzedane będzie.

IV. Każdy chęć kupienia mający winien 10% ceny szacunkowej, t. j. kwotę 60 złr. w. a. w gotówce, lub w c. k. austryackich papierach państwa, lub w obligacyach indemnizacyjnych wedle kursu w dniu licytacyi, który przez nabywającego w dniu licytacyi komisyi licytacyę prowadzącej ma być Gazetą Lwowską udowodniony, jako wadyum na ręce komisyi licytacyę prowadzącej złożyć. — Wadyum to wliczone będzie w cenę kupna, zaś innym licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone.

Resztę warunków w tutejszo-sądowej registraturze można przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki, dnia 26. maja 1868 r.

(1708) **Edict.** (1)

Nro. 11340. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Frau Sine Reiss, Kleiderhändlerin in Lemberg, Franz Strzygowski's Söhne, Tuchfabrikanten in Biała, pto. 400 fl. ö. W. S. Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Zahlungsauflage vom 21ten Jänner 1868 Z. 867 erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Frau Sine Reiss unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Korecki unter Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kucharski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, 14. Juli 1868.

(1709) **Edict.** (1)

Nro. 12577. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem angeblich verstorbenen Majer Fendel oder dessen unbekannten Erben hiemit bekannt gegeben, daß der in der Tabularangelegenheit des Elias und Kaspel Fendel wegen intabulirung derselben als Eigenthümer der dem Jacob und Majer Fendel gehörigen Realität CNr. 180 3/4 in Stanisławów unterm 29. März 1867 Z. 3699 für Majer Fendel erlassene Tabularbescheid dem unter Einem für Majer Fendel in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Rosenberg bestellten Curator ad actum zugestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 20. Juli 1868.

(1718) **Edict.** (1)

Nr. 34384. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des in Verlust gerathenen von Salamon Lieber auf eigene Ordre ausgestellten, von Mayer Goldberg acceptirten, von Salamon Lieber an A. T. Russmann und von diesem an A. Brand girirten Wechsels ddto. Lemberg 29. Jänner 1863 drei Monate a ddto. zahlbaren Wechsels über 300 fl. öst. Währ. aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte um so gewisser vorzulegen und ihre Rechte hiezu darzuthun, widrigens derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 8. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 34384. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy wekslu przez Salamona Lieber na własną ordrę wystawionego przez Meyera Goldberga akceptowanego, przez Salamona Lieber na A. T. Russmana, a przez tego na A. Branda girowanego, z ddty. Lwów 29. stycznia 1863 płatnego pół miesiąca od daty na 300 zł. wal. a., ażeby go w przeciągu 45 dni sądowi przedłożyli i swe prawa do niego wykazali, gdyż w razie przeciwnym za amortyzowany uważany będzie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 8. lipca 1868.

(1713) **Obwieszczenie.** (1)

L. 2391. C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do publicznej wiadomości, że rozpisana uchwałą z dnia 10. czerwca 1868 l. 923 publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod Nrem. 9 sub rep. 61. w Budach przeworskich położonej p. Katarzyny Lewickiej własnej, niniejszem wstrzymanem zostaje.

Przeworsk, dnia 20. lipca 1868.

(1662) **Edykt.** (2)

Nr. 1910. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszym edyktem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wygranej przez p. Tadeusza Madejskiego sumy 8600 złr. m. k. czyli 9030 złr. a. w. z odsetkami 5% od dnia 18. lipca 1862 bieżącemi, kosztami sporu w ilości 15 złr. 82 kr. a. w. i egzekucyi w ilości 7 złr. 53 kr., 7 złr. 72 kr. i 36 złr. 22 kr. a. w., jako też kosztów egzekucyjnych obecnie w ilości 23 złr. 23 kr. a. w. przyznanych, zezwala się na przymusową sprzedaż dóbr Ostrowa z lasem 620 morgów obejmującym i za Surmaczówką zwanym i łozami „w Iwańczu“ zwanemi do p. Adama Brodzkiego należących, która to sprzedaż publiczna w jednym terminie, a to na dniu 24. sierpnia 1868 o godzinie 10tej przed południem w tym sądzie pod następującemi warunkami ułatwiającemi przedsięwziętą będzie.

1. Dobra Ostrów z przyległościami sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do odebrania wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze.

2. Za cenę wywołania stanowi się wartość tych dóbr sądowem oszacowaniem wyprowadzona w ilości 187.416 złr. 55 kr. a. w. Dobra te w tym terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedane będą, wszelako tylko za taką cenę, która wierzytelności galic. stan. Towarzystwa kredytowego całkowicie pokryje.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 5%, t. j. okrągłą ilość 9400 złr. a. w. jako zakład w gotowiźnie, w książeczkach galic. lub przemyskiej kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. stan. Towarzystwa kredytowego, lub galic. akcyjnego banku hypotecznego, lub banku narodowego wiedeńskiego, w obligacyach indemnizacyjnych albo innych publicznych papierach rządowych podług ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej umieszczonego, jednakowoż nigdy nad wartość nominalną, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który zakład przez najwięcej ofiarującego złożony zatrzymany, innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi zwrócony będzie.

4. Akt oszacowania, wyciąg tabularny, jako też i bliższe warunki sprzedaż dóbr Ostrowa ułatwiające w tutejszo-sądowej registraturze do przeglądu się znajdują.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się strony, tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś p. Józefa Reitzes, Jakóba Landmann, Lebrechta Altenburg i Józefa Łaczkowskiego z pobytu niewiadomych, lub ich spadkobierców z imienia, życia i pobytu niewiadomych przez edykta i kuratora tymże w osobie p. adwokata Dra. Regera z substytucyą p. adwokata Dra. Zezulki postanowionego, dalej masę spadkową ś. p. Dr. Romana Fazzy do rąk kuratora p. adwokata krajowego Dra. Kratera we Lwowie, nareszcie tych wszystkich wierzycieli i osób interesowanych, którymby uchwała sprzedaż publiczną tych dóbr dozwalająca z jakichkolwiekbądź przyczyn albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym doręczoną nie została, jako też i tych, którzy po wydaniu dnia 11. grudnia 1866 wyciągu tabularnego dóbr Ostrowa na hypotece tych dóbr jakowe prawo zastawu lub własności uzyskali, przez edykta i do rąk dodanego im w celu zawiadomienia onych o tej licytacyi i do dalszych kroków kuratora p. adwokata Dra. Kozłowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Dworskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 6. maja 1868.

(1648) **Edykt.** (3)

Nr. 9696. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Bodnickiego, iż p. Olimpia 1go Bodnicka, 2go voto Galli wraz z Józefem Pochwalskim pod dniem 31go grudnia 1867 l. 22750 wniosła prośbę o polecenie c. k. urzędowi hypotecznemu, ażeby:

1. a) Józefa, b) Antoninę, c) Wiktoryę, d) Maryę, e) Feliksę i f) Zuzannę po Maryannie z Idzikowskich i Janie Bodnickim małżonkach pozostałe dzieci za właścicieli połowy realności Nr. 37 Dz. IV. (daw. Nr. 100 G. IX.) w Krakowie na tychże w spadku po ich matce Maryannie Bodnickiej przypadłej, a dotąd na imie i rzecz tejże zaintabulowanej, w równych częściach, to jest każde w $\frac{1}{6}$ części zaintabulował lub zaprenotował.

2. Współproszącą Olimpię 1go Bodnicką, 2go voto Galli za właścicielkę $\frac{1}{6}$ części powyższej połowy rzeczonej realności na rzecz i imię Józefa Bodnickiego zaintabulować lub zaprenotować się mającej zaintabulował lub zaprenotował.

Gdy miejsce pobytu Józefa Bodnickiego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania go, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dr. Koreckiego z substytucyą p. adwokata Dr. Kucharskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, — i temuż rezolucyę na powyższą prośbę pod dniem 14. stycznia 1868 l. 22750 zapadłą doręczyć polecił.

Kraków, 14. lipca 1868.

(1682) **Edykt.** (3)

Nr. 1291. Ces. król. sąd powiatowy zawiadamia Stanisława Herzyka, iż jego ojciec Stanisław Herzyk dnia 13. stycznia 1841 roku z pozostawieniem pisemnego kodycylu z dnia 12. listopada 1840 r. w Zabłociu zmarł.

Gdy miejsce pobytu Stanisława Herzyka nie jest wiadomem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku od dnia tego edyktu sądowi o sobie dał wiadomość i deklaracyę do spadku wniósł, gdyż inaczej rozprawa spadkowa tylko z tymi, którzy się do spadku zgłosili, i z ustanowionym dla niego kuratorem Jakóbem Stawarzem zakończoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 10. czerwca 1868.

(1685) **Edykt.** (3)

Nr. 28859. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie z miejsca pobytu niewiadomego p. Cezara Singer zawiadamia, że zmarła na dniu 27. stycznia 1867 Paulina z Rozwadowskich Singer Wysogórska zapisała mu pisemnem testamentem z dnia 12. marca 1866 legat 3000 złr. w obligacyach indemnizacyjnych — i że dla przestrzegania praw jego co do tego legatu ustanowionym mu został kuratorem p. adwokat Gregorowicz z zastępstwem p. adwokata Sermaka.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. lipca 1868.

(1671) **Edykt.** (3)

L. 4206. C. k. sąd powiatowy w Limanowy zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych Jana Thim, Alojzego Thim, Amalię Thim i Karolinę Thim, że w skutek prośby Józefa Karsa uchwałą z dnia 8go listopada 1867 l. 2870 ekstabulacya z stanu biernego domu pod liczbą 16 w Limanowy sum 1100 zł. i 500 złr. m. k. pozwoloną została i że ta uchwała ustanowionemu oraz dla nich kuratorowi ad actum p. Antoniemu Baczyńskiemu w Limanowy doręczoną została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, dnia 30. kwietnia 1868.

(1688) **Edykt.** (3)

Nr. 221. Ces. król. sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia Wojciecha Florka z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż Antoni Florek przeciw niemu i innym pozew o zwrot gruntu rustykalnego w Górkach pod Nr. kons. 36 subrep. 14 położonego pod dniem 11. grudnia 1863 do l. 2949 zapodał, w skutek którego, tudzież dalszego uzupełnienia z dnia 18. października 1866 do l. 3395 termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1868 o godzinie 9tej przed południem wyznaczony został.

Do zastępywania tegoż na jego koszt i szkodę mianuje się kuratora Marcina Ruchlewicza, z którem ta sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi istniejącej przeprowadzoną zostanie.

Poleca się więc pozwanemu Wojciechowi Florek, aby na powyższy termin albo sam stanął, albo informacye stosowną mianowanemu obrońcy udzielił, lub też innego obrońcę ustanowił i tegoż sądowi wymienił, w ogóle ażeby potrzebne środki prawne do swej obrony przedsięwziął, inaczej bowiem wynikłą z zaniedbania szkodę sam sobie przypisze.

Od c. k. sądu powiatowego.

Brzozów, dnia 10. lutego 1868.

(1660) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3025. Ces. król. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 17. czerwca 1868 do l. 9536 na zaspokojenie wywalczonej przez Rachel Sternberg przeciw Ickowi Rosenbaum ilości 300 złr. a. w. z p. n. przymusowa przedaż realności w Mielnicy pod Nr. kons. 332 położonej na dniu 1go i 15. września i 15. października 1868 r. każdą razą o 9tej godzinie rano się odbędzie z tem, że powyższa realność w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej, w trzecim terminie zaś także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, 14. lipca 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.